

Sygn. akt V KS 42/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

w sprawie **R. K.**

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 września 2019 r.

skargi obrońcy oskarżonego

na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 29 maja 2019 r., sygn. akt II AKa (...)

uchylający w stosunku do R. K. wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 23 sierpnia 2017 r., sygn. akt III K (...)

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić skargę;

2) obciążyć R. K. kosztami sądowymi postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 maja 2019 r., sygn. akt II AKa (...), Sąd Apelacyjny w (...) uchylił w stosunku do R. K., oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 maja 2015 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k., wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 23 sierpnia 2017 r., sygn. akt III K (...) i przekazał sprawę R. K. Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Skargę od wymienionego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) złożył obrońca oskarżonego R. K. zarzucając temu orzeczeniu naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. polegające na uchyleniu wyroku Sądu I instancji i przekazaniu sprawy temu do ponownego rozpoznania, w sytuacji gdy podstawą do uchylenia wyroku nie mogła być odmienna ocena co do zgromadzonego materiału

dowodowego i przeświadczenia Sądu Odwoławczego co do wydania wyroku Sądu I instancji z obrazą art. 7 k.p.k.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego R. K. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Odwoławczemu.

W pisemnej odpowiedzi na skargę Prokurator Prokuratury Okręgowej w S. wniósł o oddalenie skargi .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga obrońcy oskarżonego nie jest zasadna.

Podstawą skuteczności nadzwyczajnego środka zaskarżenia uregulowanego w art. 539a § 1 k.p.k. jest wykazanie (po myśli § 3 tego przepisu), że wydanie – na etapie postępowania apelacyjnego – orzeczenia kasatoryjnego naruszało art. 437 k.p.k. [w rzeczywistości chodzi o art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. – zob. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.): Kodeks postępowania karnego. Komentarz do zmian 2016, Warszawa 2016, s. 590], lub też, że przy wydaniu tego orzeczenia wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k. Jednocześnie warto przypomnieć, że stosownie do treści art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Analiza postawionego w skardze zarzutu, z uwagi na treść art. 454 § 1 k.p.k., pozwala uznać go za całkowicie bezpodstawny.

W układzie procesowym, jaki wystąpił w toku przedmiotowego postępowania, Sąd Apelacyjny w (...), działający jako sąd odwoławczy nie miał możliwości wydania innego orzeczenia niż to, jakie ostatecznie zapadło, bowiem na przeszkodzie temu stał właśnie zakaz sformułowany w art. 454 § 1 k.p.k., określający jedną z reguł *ne peius*. Przepis ten stanowi, że sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co, do którego w pierwszej instancji umorzono lub warunkowo umorzono postępowanie. W takim wypadku kontrola w trybie skargi na wyrok sądu odwoławczego obejmuje ocenę prawidłowości zastosowania tego przepisu pod kątem spełnienia warunku, że sąd odwoławczy „nie może skazać

oskarżonego”. Wymaga to wykazania przez ten sąd, że gdyby nie stwierdzone uchybienie, to mógłby zapisać wyrok skazujący, ale jego wydanie nie jest dopuszczalne w instancji odwoławczej z uwagi na zakaz takiego orzekania (zob. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. akt I KZP 13/17, Lex 2428783).

Powyższe uwarunkowania prawne, implikowały konieczność ponownego rozpoznania sprawy w całości przez sąd *a quo*, a zasadności takiego rozstrzygnięcia skarga obrońcy oskarżonego nie podważyła.

Z tych względów należało orzec jak w postanowieniu.